

regnet) en Folkemængde af omtrent 330,000 Indbyggere, hvoraf den langt større Halvdel har det danske Sprog til Modersmaal. Efter de foreliggende statistiske Data for Aaret 1843 er Dansk fast udelukkende 158,000 Indvaaneres Folkesprog; de mange ikke medregnede, som bo i de Distrikter, hvor der tales mest Tysk. Men af disse 158,000 er i de af 46,000 beboede Sogne tysk Skole-, Kirke- og Retssprog indlistet eller egenmægtigt indført af de tyske Embedsmænd. Tidligere var et langt større Antals Sprog det danske, men det maatte i Skolerne vige for det tyske, og saaledes gaar det fremdeles. Den danske Slesviger fordrer nu, at hans Børn opdrages i hans Modersmaal, ikke i et fremmed Sprog, at han i Kirken hører en Prædiken, som han forstaar, at han, naar han tror sig forurettet af en af sine danske Naboer, kan raadføre sig med en dansk Sagfører; han vil ikke paatrænge sine tyske Naboer sit Sprog, og endnu mindre berøve dem deres, han paastaar kun sin Ret til ogsaa at bruge sit. Den danske Regering har befaleet, at, hvor Menighederne ere danske, skal der ogsaa læres og prædikes Dansk, men Prinsstatholderen, Godsbesidderne, Embedsmændene og Advokaterne ere tyske og forhindre Udførelsen af de kongelige Befalinger, der kun gaa ud paa at lade Folket nyde den det tilkommende Ret. I den slesvigske Stænderforsamling have de tysktalende Deputerede ved deres skammelige Adfærd nødt de dansktalende til at trække sig tilbage, og saaledes ogsaa fortrængt det danske Sprog af Stændersalen. Nu, er det altsaa det danske Sprog, som vil fortrænge det tyske, eller ikke meget mere det tyske Sprog som alt i mange Aar stræber efter at indtrænge sig i det danske og udrydde det? De tyske Slesvigere have endog formastet sig til at ville fortyske Jylland lige op til Skagen — der kunde der i Sandhed være Grund til at tale om *»fratzenhafte Eitelkeit«*.

Men Slesvig hører ikke til Tyskland, ikke til det tyske Forbund. Kun Forbindelsen af dets Navn med Holstens vedkommer Tyskland (i politisk Henseende, i sproglig vilde Forholdet være noget anderledes). Man beskylder Danmark for at ville inkorporere Holsten og Lauenburg i sig; det er usandt. Et i den sidste Roskildske Stænderforsamling stillet Forslag, der i sin oprindelige Skikkelse kunde have ladet et saadant Forsøg befrygte, blev strax saaledes omdannet og fortolket af Proponenten selv, at det fornuftigvis ikke kunde give Anledning til en saadan Frygt. Det danske Folk har iøvrigt højt og lydeligt udtalt sin Misbilligelse af et saadant Forslag. Fra én Side saa det deri Fare for en Forbindelse med det tyske Forbund, som vilde være skadelig for dets Selvstændighed og afdrage det fra sine svenske og norske Brødre. Fra den anden Side saa det, at de statsfarlige Partigængere, som drømme om et uafhængigt Rige, hvortil Slesvig, det gamle